

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการรุณย์

ONE PAGE INFORMATION

เกร็งความรู้จากการประชุมวิชาการ Palliative Care Day ๒๐๑๘ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ในหัวข้อเรื่อง “Because “I” Matter” ซึ่งจัดโดยคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล สถานที่ ณ ห้องประชุม ๙๓๐ ABC ชั้น ๙ อาคารเรียนและปฏิบัติการรวมด้านการแพทย์และโรงเรียน พยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึง วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ รวม ๒ วัน สรุปได้ดังนี้

๑. ความแตกต่างระหว่าง คำว่า “คุณธรรม” และ “จริยธรรม” คือ คุณธรรม หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคล ส่วน จริยธรรม คือสิ่ง/การแสดงออกของบุคคล แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับบุคคลทั่วไป เช่น อุดหน เอาใจใส่ ระดับวิชาชีพ เช่น มีความเป็นกลาง ใช้เหตุผล รักษาความลับ และระดับองค์กร เช่น การคิดค่าบริการที่ยุติธรรม การตัดสินใจยุติการรักษา การรับป่วย/ส่งต่อ และการวิจัย ซึ่งในทางปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการดูแลแบบประคับประคอง โดยเฉพาะ ผู้ป่วยระยะท้ายผู้ดูแลจำเป็นต้องพิจารณาประเด็น “การตัดสินใจยุติการรักษา” ไว้ให้มาก เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับ หลักกฎหมาย ทั้งนี้หากพิจารณาด้านประเด็นจริยธรรม จะไม่มีกฎหรือผิด แต่ผู้ดูแลควรมีกลไกในการตัดสินใจที่ดีที่สุด เหมาะสมกับสถานการณ์ ทำให้ผู้ตัดสินใจมีรู้สึกผิดหรือถูกตำหนินิภัยหลัง โดยมีกลไก ดังนี้

- เรื่องง่าย ๆ มีการจัดทำข้อสรุปสำหรับการตัดสินใจให้ทุกคนปฏิบัติตาม
- เรื่องที่ต้องพิจารณาเฉพาะกรณี จัดทำแนวทางการใช้ดุลยพินิจ
- เรื่องที่ผู้เกี่ยวข้องไม่มั่นใจ จัดให้มีกลไกให้คำปรึกษาภายในองค์กร
- เรื่องที่ไม่สามารถสรุปได้ในองค์กร หาช่องทางปรึกษาผู้เชี่ยวชาญภายนอก

การเลือกตัดสินใจคือ ให้ยึดหลักกฎหมาย และประโยชน์ต่อผู้ป่วยเป็นสำคัญ ซึ่งหากผู้ป่วยยังรู้สึกตัวได้ให้พิจารณา ความเห็นของผู้ป่วยเป็นหลัก เช่น กรณีผู้ป่วยมีเรื่องเต้านมระยะสุดท้าย อายุ ๗๐ ปี มีการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็งไป ยังกระดูก และตับ มีอาการซึม หายใจเหนื่อย สามีโทรศัพท์มาปรึกษา เพราะมีความกังวลว่า ผู้ป่วยหลับตลอด ควรปลูกให้ ทานอาหารหรือไม่ และผู้ป่วยจะปวดหรือไม่ ซึ่งการตัดสินใจในกรณีนี้ต้องอธิบายให้ญาติเข้าใจเกี่ยวกับการรับประทาน อาหาร/การให้อาหารทางสายยางอาจทำให้ผู้ป่วยรู้สึกเจ็บทรมานเพิ่มขึ้น การให้ผู้ป่วย NPO จะช่วยให้ endorphin หลัง และการให้ผู้ป่วยได้นอนพัก โดยไม่ปลูกให้ตื่นขึ้นมารับประทานอาหารเป็นการช่วยลดอาการปวดที่ดีที่สุด นอกจากนี้การ แสดงออกเช่น การกอดสัมผัส เป็นสิ่งที่ดีที่ผู้ป่วยสามารถรับรู้ได้ก่อนเสียชีวิต

๒. การทำ Living will สิ่งที่ได้ปฏิบัติในโรงพยาบาล

- การพิจารณา Do Not Resuscitate/ Intubate
- Health care Proxy: การหาผู้ตัดสินใจแทน/ตัวแทนผู้ดูแลสุขภาพ ในกรณีผู้ป่วยไม่สามารถตัดสินใจได้ หรือผู้ป่วย ไม่ทราบเป้าหมายในการรักษา
 - การทำ Advance Care Plan (ACP) เพื่อบอกถึงการตัดสินใจเมื่อถึงภาวะสุดท้ายให้ผู้อื่นทราบและปฏิบัติตามความ ต้องการครั้งสุดท้าย ซึ่งวิธีการดำเนินตามหนังสือแสดงเจตนา ดังนี้
 - ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่อยู่ในภาวะที่รับรู้ หรือสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามปกติให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้รับผิดชอบการ รักษาผู้ป่วยดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนา
 - กรณีที่ผู้ป่วยมีปัญหาการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนา หรือการตีความหนังสือแสดงเจตนาผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรมผู้รับผิดชอบการรักษาผู้ป่วย ควรปรึกษาหารือกับบุคคลใกล้ชิด (proxy) หรือญาติผู้ป่วยเพื่อกำหนดแนวทางการ ดูแลรักษาต่อไป โดยการทำการรักษาเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ป่วย และคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย